

*Reimers Skibsværft med Barken „Boy Bendirent“ og Briggens „Alerta“
paa Stabelen, 1863.*

der altid stod nok til Raadighed, i sluttet Række løbe fra den ene til den anden Side af Skibets Dæk og gentage dette saalænge, indtil Afløbningen, foranlediget af Bevægelsen, bevirkedes. Dette fortsatte Løb ledsagedes af Sang. Vi Drengene havde stort Morskab af denne Manøvre og vi var ikke lidt stolte af vor Ydelse, naar Skibet bragende og flagsmykket løb ud i sit skummende Element og der ligesom et Tegn paa Velbehag gjorde sine første slingrende Forsøg, der til vor Beklæggelse dog snart hørte op. Nu forhalledes Skibet til Havnen, for her at underkastes sin videre Fuldendelse ved Oprensning af Master osv.

Forkobring.

Saalænge man i tidligere Tid ikke kendte Skibsbundens Forkobring som Middel mod Bevoksning med Muslinger og Tang saavel som imod Angreb af Orme, var den Del af Skroget, som stadigt laa under Vand, beklædt med den saakaldte Ishud. Denne bestod i et tyndt Lag Brædder, der var tjærede eller begede, og kunde ved Beskædigelse af Orme eller Is let udbedres. I Tiden omkring 1830 begyndte man i Stedet for Ishuden at benytte Plader af Montmetal, for senere at gaa over til Kobberplader. For Oksyderingens Skyld maatte der saa i Skibsskroget anvendes Kobberbolte i Stedet for de hidtidige Jernbolte.

Kølhaling.

Naar der paa den uadvendige Skibsbund skulde foretages et eller andet Arbejde, køhalede Skibet. Til dette Brug fandtes der ved Havnens Nordside flere Gangspil. En søkkskaaret Gie fastgjordes rundt Masten ved Saling eller Mær, en i hver Mast, med den anden Ende paa Broen; den halende Part blev lagt gennem en Fodblok og paa Gangspillene og Skibet ved Hævning bragt til at krene, indtil Vundet paa den overtrængende Skibside naaede til tæt op til Stortungen og Skibskølen kom op til Vandoverfladen. Selvfølgelig maatte Skibet fortøjes godt til begge Sider, kun i ganske enkelte Tilfælde blev et Skib til Reparatur